

PREMIUL DIANEI ÎN MATINEU

Marchizul de Hottebrède, cu părul negru ascuns sub părul alb des, cu fața plină de riduri făcute cu grijă, e pe punctul de a intra în scenă pentru marea sa tiradă din actul trei. În această clipă, trădătorul Fourval, care și-a dictat tocmai condițiile sale marchizei, iese din scenă, lăsând pe Claire de Hottebrède prăbușită pe o frumoasă canapea veche, împrumutată teatrului de un mare tașter.

MARCHIZUL (către trădător): La ora asta trebuie să se fi alergat... E patru și zece... de vreme ce nu joci la sfârșitul lui trei, ar fi bine să dai o fugă până la birt, unde sînt afișate rezultatele...

TRĂDĂTORUL (sfios): Oh! bătrîne, machiat în halul ăsta...

MARCHIZUL: N-are nici o importanță. Nu e nimeni pe stradă... Tot Parisul e la Chantilly sau la țară. Nu, draguță, du-te. Am șase ludovici pariați la curse, rezultatul ai să-l spui lui Fauvel. El o să mi-l aducă înainte de agonie.

TRĂDĂTORUL: Oh! faci ce vrei din mine.

(Iese, în timp ce marchizul după ce s-a gîrbovit considerabil, intră cu treizeci de ani mai mult, pentru marea

scenă care a făcut succesul piesei — 234 de reprezentații pînă acuma — și înaintează pînă la canapea.)

MARCHIZA (ridicînd capul și înăbușindu-și un strigăt de surprindere pentru a două sute treizeci și cincea oară): Renaud!

MARCHIZUL: Văd că nu mă așteptai. (Ea se ridică. El se apropie de canapea și se așază. Ea e în fața lui. Se privesc în tăcere.)

MARCHIZA (încet): Ai rezultatul?

MARCHIZUL (între dinți): O să-l aducă. (Tare.) Nu sînt singur, Doamnă. Fiul nostru mă urmează la citiva pași. Ora explicațiilor a sunat.

MARCHIZA: Gêrald, Gêrald, îmi va fi înapoiat! Ah! orice ai face din mine voi fi prea fericită! Îmi pare că-i aud pasul. Ah! ce emoție!

MARCHIZUL (încet): Te înțeleg. (Intră Gêrald [Fauvel]. El se aruncă în brațele mamei sale care îl îmbrățișează cu frenezie.)

GÊRALD (încet, mamei sale): Pellsie, prima.

MARCHIZA (încet): Și Frisky?

GÊRALD (la fel): Nicăieri!

MARCHIZA (la fel): Ei, drace!

MARCHIZUL (a urmărit cu neliniște această scenă. E un pic cam departe de ei. Se ridică și, modificînd pentru ziua aceea punerea în scenă, înaintează pînă la cei doi. Cu noblețe): Oricare ar fi păcatele și greșelile voastre, n-am voie să mor fără a vă fi unit din nou. (Pierde respirația. Intr-un râsuflu.) Ei, cine e?

MARCHIZA (încet): Pellsie.

MARCHIZUL (la fel): Pellsie! (Tare.) Există pedepse prea inumane pentru a putea fi pronunțate de o ființă umană... (Încet.) Și pontasem pe ea mai zilele trecute la Saint Cloud. (Tare.) Sînt ușurat că m-au ținut puterile pînă aici. Dar... dar... (Se prăbușește cu greutate și îndemînare la pămînt. Gêrald și marchiza se aruncă pe corpul său.)

GÊRALD: Tată!

MARCHIZA: Iartă-mă, Renaud!

GÊRALD: Inima sa a încetat de a mai bate.

MARCHIZUL (încet): Și Esmée, pe ce loc e?

GÊRALD: Al treilea.

MARCHIZUL: Strașnic. Pontasem pe ea ca să mă acopăr... O să fie cel puțin șase la unu... (Moare fericit.)